8 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/26 No: 669
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

RTÜK üyesi İlhan Taşçı, TELE 1 ve Halk TV'ye 5 gün ekran karartma cezası verildiğini açıkladıktan sonra bir de uyarıda bulundu: "Bir sonraki aşamada kanalların fişi çekilecek, tamamen kapatılacak."

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Bira

"Ve ayakta soğuk bir bira içmiş kadar bir anlamım oluyordu bazen"

Edip Cansever

% 2.5 alkol oranına sahip "Hello Kitty" birası Tayvan'da piyasaya sürüleli **7 yıl,**

%65 alkol oranına sahip "Armageddon", dünyanın en güçlü birası olarak piyasaya sürüleli **8 yıl**

Carlsberg işçileri, mesai saatinde bira yasağı getirilmesi üzerine greve gideli **10 yıl,**

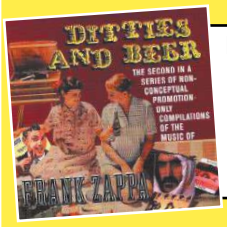

Sadece köpekler için üretilen "Kwispelbier" isimli bira Hollanda'da piyasaya çıkalı **12 yıl,**

Kayserili işadamı Hayrullah Akkaya, Almanya'da ürettiği "Keko" isimli birasını Avrupa piyasasına süreli **19 yıl,**

Arkeolog Dr. Barry Kemp'in, tarifini Tutankamon'un mezarındaki hiyerogliflerden aldığı "Tutankhamun Ale" isimli biranın ilk şişesi 7,686 dolara satılalı **30 yıl,**

Frank Zappa, "Bir biranız ve havayolu şirketiniz yoksa gerçek bir ülke olamazsınız," iddiasında bulunalı **31 yıl,**

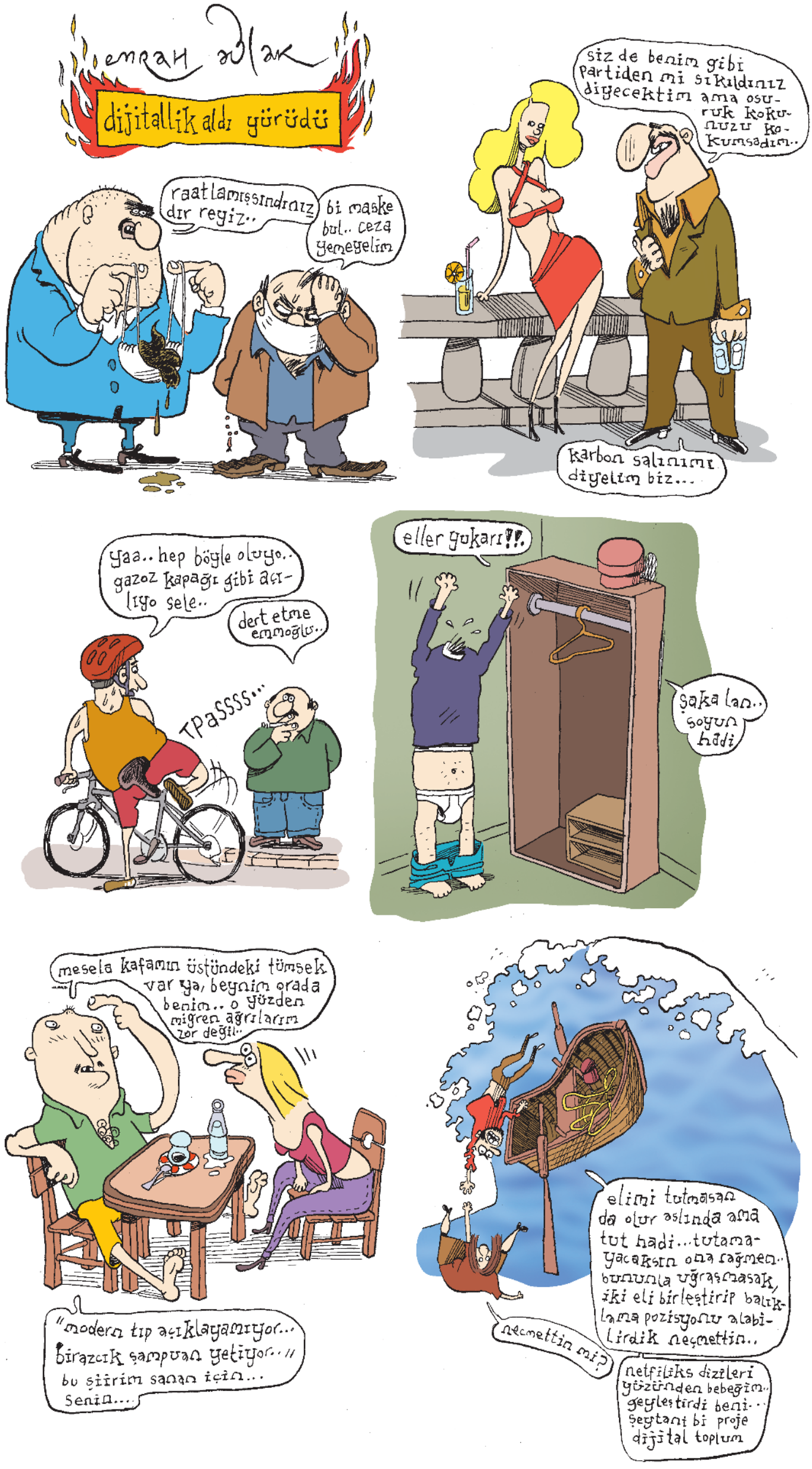
Öğrenci yurtları, spor kulüpleri, öğretim kurumları ve kahvehanelerde satılması serbest olan bira, alkollü içki sayılarak ruhsata bağlanalı **36 yıl,**

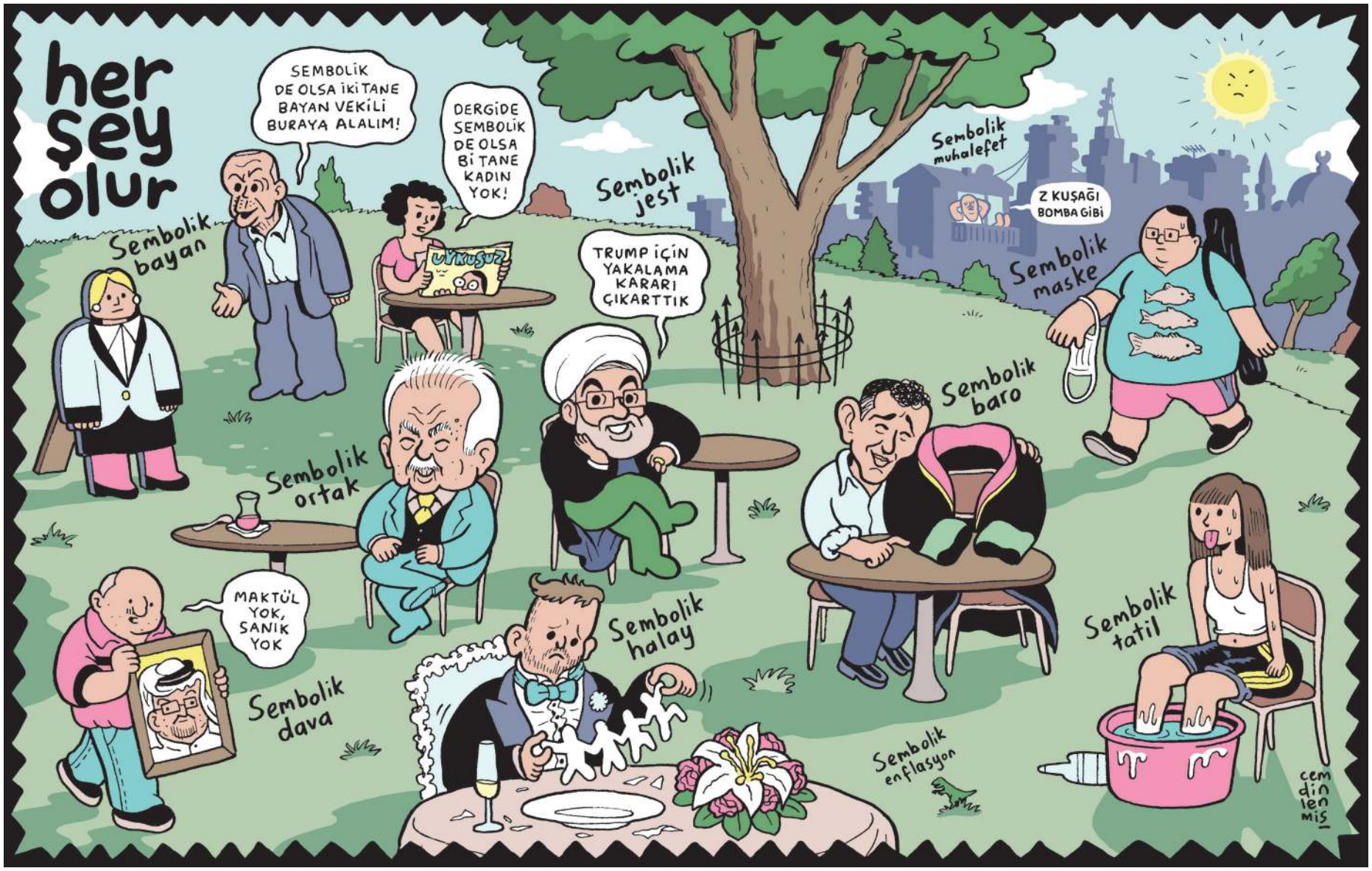

Yaklaşık 100 bin New Yorklu, ellerinde "Bira İstiyoruz" dövizleriyle alkol yasağına karşı sokaklara çıkalı **88 yıl,**

William Shakespeare, "V. Henry" oyununda, "Bir bardak bira ve güvenlik için bütün şanımı verirdim," diye yazalı **421 yıl,**

Babil Kralı Hammurabi, kendi ismiyle anılan yasalarında, müşterilerinden fazla bira ücreti isteyen meyhanecilerin suda boğulmasını emredeli yaklaşık **3775 yıl olmuş.**

Günün birinde bunu bu şekilde kullanacağım aklıma gelmezdi ama aramızda Commodore 64 gibi insanlar var. Commodore 64 tabii çocukluğumuzun çiçeği ama neticede hepi topu 64 kilobaytlık bir RAM'e yani geçici hafızaya ve parmak hesabıyla işlem yapan bir işlemciye sahipti. Hard Disk zaten yok. Her şey anlık, o an hangi program çalıştıysa (ki o da zaten %99 oyun) belleğinde o var, kapatınca komple unutuyor. Öyle "oyunu kaydedeyim, sonra devam ederim," falan yok. Bazı oyunlar level atlayınca kod veriyordu "Al hacı dayı bir daha oynadığında bu kodu gir, kaldığın yerden başla," diye o kadar. Aletin kendisi hatırlamıyor. Hah işte tam o alet gibi adamlar var şimdi.

Alın misal Kaan Sezyum iblisi, aklınca muhalefet liderlerinin twitter şakalaşmalarıyla dalga geçmiş, "dayı bırakın bunları da işinize bakın," demiş. Yani tamam, ben de katılmıyorum, daha ne yapsın adamlar, sokak desen çıktılar, yürüyüş desen yaptılar, sopa desen yediler, hapis desen girdiler de, şimdi Kaan'ın bu çıkışının üzerine "Sıkıysa iktidarı da eleştirsene," demek Commodore 64'lük bir davranış. Abi sabah kalkmış, kaseti (yani Kaan'ın son yazdığını) Commodore 64'e (kendi kafası) yüklemiş, onu işliyor. Ama sabit disk olmadığı için Kaan daha önce ne yazmış, neler demiş falan yok. Hayır eleştirme demiyorum, ben de eleştiriyorum iblisi de, ben "Oğlum yeter artık iki yazıdan üçünde iktidar eleştirme, arada bayır böcek yaz, hipster tekkesinin pirlerindensin hipsterlik falan yaz," diyorum mesela. E bende hâlâ iyi kötü bir harddisk var, tamam bad sector'ü az değil, arada "Ulan bir keresinde Bahçelievler nezarethanesine düşmüştüm, niyeydi ki?" diye düşünüyorum bulamıyorum ama neticede temiz kısımda üç beş bilgi var hâlâ. Ha iğneyi batırmadan geçmeyelim, eskiden gözü kapalı sayabildiğim bir sürü bilgiyi tamamen "nasılsa internette yea…" rehavetiyle unuttum. Üstelik unuttuklarımın ne olduğunu da bilmediğim için o "nasıl olsa internette olan" bilgiye de ulaşamıyorum, feci bir durum.

Tabii bu dünya sathında böyle. İnsan evladı olarak Commodore 64'e yakınsamaya başladık. İlk başta, "Ne aklımda tutacağım, nasılsa Wikipedia'da yazıyor," diye aklımızda hiç bilgi tutmamaya, birbirimizle "link vererek" konuşmaya başladık ama kötüsü şu ki, bir noktadan sonra herhangi bir değerlendirme yapmamız için gereken bilginin aklımızda tutmamış olsak da internette yer aldığını, açıp öğrenebileceğimizi de unuttuk. Neticede tamam, sabit hafızamızı çöpe attık ama terminal olarak bağlanabileceğimiz başka hard diskleri de unutmaya başladık. Fatal Network error.

Twitter'da Facebook'ta falan bir google aramasıyla ulaşılabilecek şeyler sormamız ondan. Adam bana Twitter'da "69 nerenin plaka kodu?" diye sordu yahu. Kaldı ki başka sorulara da bakıyorum onlar da kıza açılmayı bilmeyen denyonun laf olsun torba dolsun, masada huzursuz sessizlik yaşanmasın diye sorduğu türden sorular: Yahu adam, Uydu Anten forumunda (forumların kralı: uydukurdu.com/forum/'da elbette) imar barışıyla ilgili, yapı kullanma izin belgesinin nasıl alabileceğiyle, reflüsünü nasıl geçireceğiyle ilgili sorular soruyor. Hadi tut ki sordun, soruyu cevaplayacak olan abi %98 Karaköy'de uydu anten satıcısı, nedir bu güven anlamadım ki? Hayır, Karaköy'de uydu anten satan dükkana girip "Abi iyi günler, iki gecedir yediklerim ağzıma geliyor, böyle ağzıma acı su geliyor, ne tavsiye edersin?" diye sorsan herhâlde Mazhar Osman'ı ararlar. (Genç okura google ödevi: "Mazhar Osman" Hadi abicim, iyice hazıra alıştınız) Ama internetteki uydu anten esnafı "Yatmadan önce iki kaşık zeytinyağı iç," "Hurma çekirdeğini kaynat suyunda asprin erit iç," gibi öneriler veriyor. Ha, tüm uydu anten esnafını töhmet altında bırakmak istemem, işini iyi yapan "Belgesel de lâzım mı abi?" diye soran ve tababete dair sorulara "Kardeş az ileride Avusturya Hastanesi var, orada sor bunu," diye yanıt veren uydu anten esnafını tenzih ederim. (Bu arada uydu anten lügâtında "belgesel" porno demekmiş, aman ona göre tufaya düşmeyin.)

Her neyse arkadaşlar. Vallahi de billahi de Commodore 64'ün hastasıyız ama Commodore 64'leşmek iyi bir şey değil. Allah sizi inandırsın, ben kendimde böyle bir mallaşma gördüğümden beri her öğrendiğim bilgiyi gidip karıma anlatıyorum, ilgilenmese de, (%40 ilgilenmiyor) zaten biliyor olsa da (%55 zaten biliyor), lafın yarısında kulaklıklarını taksa da (%90 takıyor) anlatıyorum ki hiç olmazsa benim aklımda kalsın. (İlkokul 3 matematik sorusu: Barış'ın karısı, Barış'ın anlattıklarının ne kadarını zaten bildiği hâlde yine de dinlemektedir.)

Normal şartlar altında bir mesleğin mensuplarının mesleklerinin işleyişine dair konularda kararlar almak, mesleki alanlarını düzenlemek ve kontrol etmek için kurulan meslek odalarının yönetimleri, o mesleğin mensuplarının oylarıyla seçilir. İktidarlar bu tip meslek kuruluşlarını parmağında oynatamaz. Ha belki herhangi bir iktidar, meslek örgütlerinde hâkim olmak için soruları çalarak, sınavlarda hile yaparak falan o meslek dalına kendi adamlarını yığabilir ama o meslekte zaten varolan binlerce insanı ne yapacaksınız? Dolayısıyla Mimarlar Odasından Barolara, ciddi meslek odaları ve kuruluşları, sürekli olarak bu kuruluşları ele geçirmek isteyenlerin hedefinde olmuştur. Örneğin Fethullahçılar ve Fethullahçıların Gönüllü Gençlik Kolu Genç Siviller ağızlarından salyalar saça saça saldırmıştı Barolara. Yani barolar gelip geçici ve hatta gelip de bir türlü geçmek bilemeyici iktidarların bile ele geçiremediği, çok çok tepesindeki bir iki kişiyi satın alabildiği kurumlardır. Ve dünyanın bilinen bütün ülkelerinde her şehirde/eyalette sadece bir tane olurlar. Ha ama **fantastik bazı diyarlarda** "Yahu niye tek baro olsun? Her isteyen kendi barosunu kursun, her şehirde yalnız bir tane baro olması çok saçma" denildiğini görebilirsiniz. Buna göre tek bayrak, tek devlet, tek din, tek millet, tek führer, kısacası her şey tek ve biricik ve fantastik diyarın muhtarı nasıl istiyorsa öyle ama işte barolar, tabipler odası falan tek değil de çeşit çeşit, renk renk olmalıdır.

Normal şartlar altında hunhar bir katliama sahne olan bir şehrin insanları eğer gerçekten insanlarsa şehirlerinde bir katliam yaşanmış olmasından rahatsız olur ve utanırlar. Ama **Yeni Türkiye'de** bazı siyasetçilerin, katliamdan değil, katliamdan o şehrin adıyla bahsedilmesinden rahatsız olduklarını ve hiç ama hiç utanmadıklarını görebilirsiniz.

nisan hakan

PARDON BİRADER BURDAN Bİ BUMERANG GEÇTİ Mİ?
GEÇMEDİ KARDEŞİM İKİNCİ KEZ BANA SORUYOSUN?
ÇÜNKÜ ÇOK MANTIKLI GERİ ZEKALI!

İNANMIYORUM O DİZİYE BİRLİKTE BAŞLAMIŞTIK NASIL BENSİZ İZLERSİN SENİN KAFANI KESİCEM!.
KURTLAR VADİSİ 7. Bölüm

AZUCUK ANAMIN EVİNE GİDEYİM DE ANAMLA İLGİLENEYİM, HAYIRLI EVLAT OLAYIM..
YE YE SÜZÜLMÜSSÜN!.
10 YAŞINA GERİ DÖN!.
GUP!..
EBBEH EBBEH!.

BEŞ DAKKAYA HAZIRIM ÜZERİMİ DEĞİŞTİRİCEM..
BEŞ DAKKA DAHA BEKLETİCEM PANTOLONU SEVMEDİM BAŞKA BİŞEY BAKICAM...
BUNU DA GİYMEK İSTEMİYORUM!.
ÜHÜÜ BEN DAHA FAZLA DEVAM EDEMİYCEM!. BENİ BIRAK SEN GİT!.
HEH HEH GANİMET..

BANA BAKTIĞINDA NE GÖRÜYORSUN?.
BİREY..
DÜZGÜN CEVAP VER NE GÖRÜYORSUN?!
BİREY..
GÜZEL Bİ KADIN GÖRÜYORUM DİYECEKSİN O KADAR HAZIRLIK YAPTIM!.
BİREY..
SENİN AĞZINI KIRARIM!.
BİREY!.

SINAVIM ÇOK KÖTÜ GEÇTİ BABA!.
HOMUR!.
BİŞEY DEMİYCEK MİSİN?!
HOMUR HOMUR!.
BİŞEY DE BABA!. BAĞIR ÇAĞIR KÜFRET AMA NE OLUR BİŞEY DE!.
HOMUR!.
DUP DUP!.
YAZIKLAAR OLSUN SANA TEMBEL HERİF! HAYVAN HERİF!.
AL O ZAMAN İ.NE!.
DIKŞ!.
DIKŞ!. DIKŞ!.
ÇAAAT! KÜÜT!

Gizem Günlükleri: Area 01

Gizem, inanç, vatan sevgisi, paranormal aktiviteler, robotlar ve dünya dışı yaşam hakkında her şey…

***Yakın gelecekte**, Türkiye dünya ekonomisini, bilimini ve kültürünü yönlendiren bir dünya devidir…*
Milli İstihbarat Teşkilatı'nın en gizli birimi ***GİZEM'in** (Gizli-Emniyet) en gizli ajanları ise ülkede ve dünyada olan sıradışı / paranormal olayları araştırmaktadır.*
Okuyacaklarınız ne gerçek, ne de kurgudur.

GİZEM'in bilinmez ve esrar dolu koridorlarının sonunda ajanlarımızın odasına gireriz. Ajanlar ülkenin en zeki bilim insanı Hacı **Bekir Tekir**'in ülkenin bekası ve geleceği için GİZEM'de geliştirdiği son teknolojileri araştırmaktadır.

Bizim ajanlar ise yine her zaman olduğu gibi Ağ-Haber izlemektedir… Ağ-Haber'de çıkan ilginç bir haber dikkatlerini çeker:
Adana'da oto sanayide bakımı yapılan arabalarda değişik şeyler olmaktadır...
Sanayiden gelen bir Tofaş'ın sahibinin annesinin ilginç bir şekilde geceleri parlamasıyla dikkat çeken olaylar serisi gerçekten de gizem ve sır doludur.
Adana otosanayide ilginç şeyler olmaktadır.
Ajanlarımız Hacı Tekir Bekir'i de alarak Adana'ya doğru yola çıkarlar.
Adana'ya vardıklarında sanayide ustalarla görüşmeye başlarlar. Söylentilere göre oto sanayide paranormal aktiviteler gani ganidir. Tüm dedikodular ve gıybetler ise Ebu Sıddık Usta'yı işaret etmektedir.

Dediklerine göre Sıddık Usta'nın garajından çıkan araçlarda mütemadiyen tuhaflıklar yaşanmaktadır. Otobanda gazlarken havalanmaya başlayan araçlardan, yolda aniden görünmez olanlara, gideceği yere gitmek için kapısını açtığınızda ineceğiniz yere vardıranlara, yolda giderken birden bire bambaşka diyarlara aniden gidip gelenlere kadar birçok hikaye ve dedikodu Sıddık Usta ve gizem dolu garajını işaret etmektedir…

Kısa bir ara: 1970'lerin ortasında ABD dışında en çok F-14 (Top-Gun filmindeki meşhur uçak) savaş uçağına sahip ülke ilginçtir ki Irak'tı… Tabii Amerika'yla Irak'ın arası papaz olunca, Amerika Irak'a F-14'leri kullanmaları için gerekli yedek parça ve teknik servisini kesmişti. İlginç bir şekilde Irak, yedek parça ve teknik servisi olmamasına rağmen F-14'leri hala uçurabilmeyi başarmıştı. Peki bu nasıl olmuştu?
Olay şu şekilde olmuştu. Amerika'nın Tucson'daki dev uçak mezarlığında kullanımdan çıkarttığı tüm uçaklarla birlikte eski F-14'ler de yatmaktadır. Buna uyanan Iraklılar, ajanlarını Tucson'a yollayayıp, mezarlıklardaki F-14'lerden yedek parça çözmeye başlarlar. İşte Irak'ın uzun süre F-14'leri kullanabilmesinin arkasındaki durum buydu… Neyse gelelim konumuza…

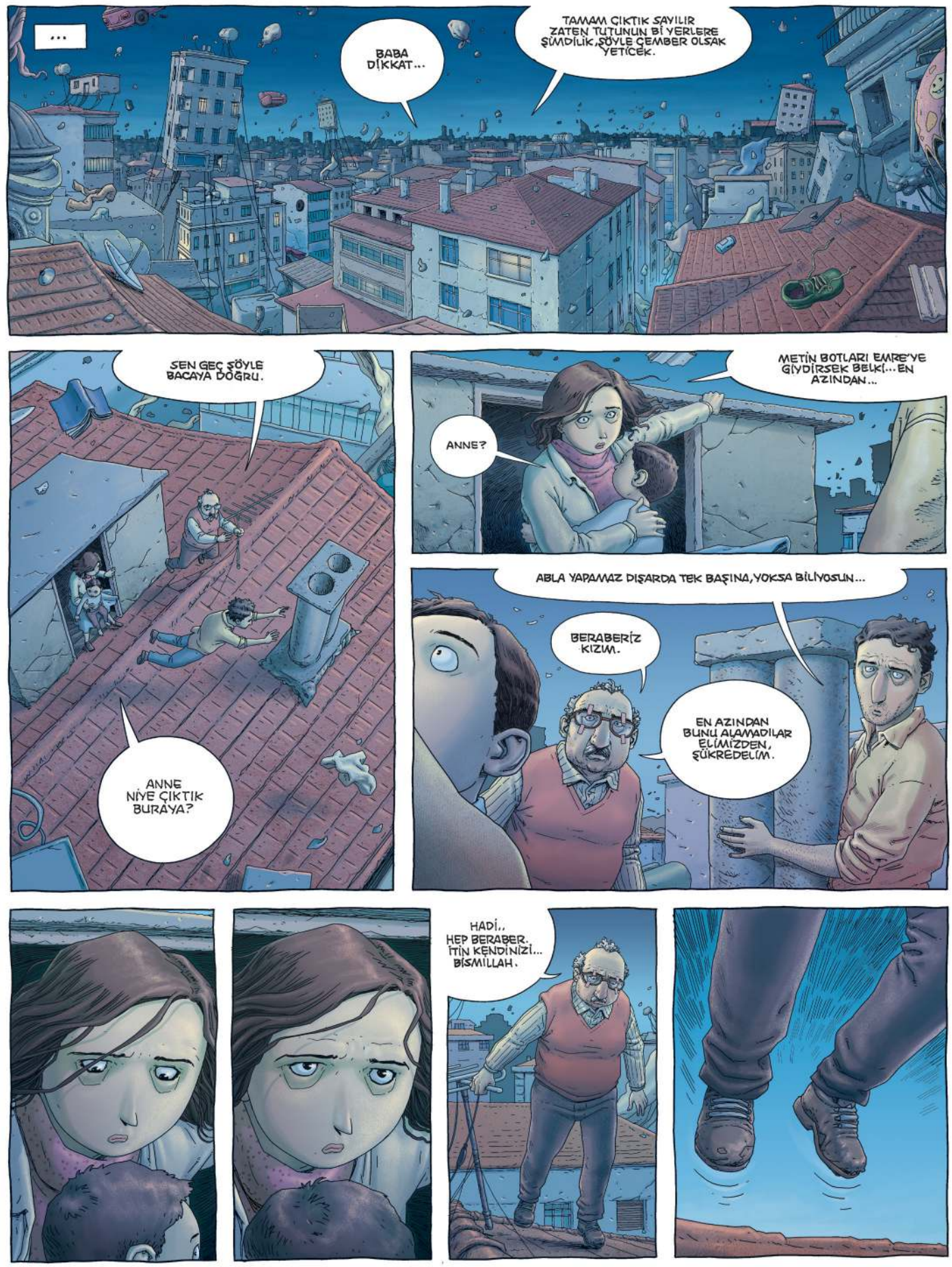
Ajanlarımız Sıddık Usta'nın özel olarak siparişlerini yaptığı garajı sordururlar. Garaj Adana sanayinin içinde değil,

YERALTI ÖYKÜLERİ

"G=0"

3. Bölüm

ERSİN KARABULUT

devamı 7. sayfada

biraz daha uzakta İncirlik Hava Üssü'nün yakınlarındadır…

Ajanlarımız Sıddık Usta'nın özel garajına doğru yola çıkacaklarken birden sanayinin içinde bir takım bitirim gençler tarafından durdurulurlar. Gençler ısrarla ajanlarımıza ap ve pıt satmaya çalışmaktadır. "Ceylan gözlü güzel ablam, Hakan Peker kadar yaşsız abim, terletmeyen, dilletmeyen bu" diye bir kutu vermeye çalışır… Ajanlarımız gençlerden kurtulmak için, 20 lira karşılığında bir kutu "Apsülin" dedilen tuhaf şeyden alırlar…

Ajanlarımız, yanlarına Bekir Tekir'i de alıp, İncirlik Üssü'nün yoluna düşer… Bu arada ilginç bir şekilde İncirlik Hava Üssü, Google Haritalar uygulamasında Arapça olarak görünmektedir… Sıddık Usta'nın garajına yaklaştıkça şu tabelalar yol kenarında dikkatlerini çekmeye başlar. "Sıddık Usta'nın Özellikler ve Güzellikler Garajı"… Tabelanın üzerinde "Özel ve güzel bir deneyim için, sizleri Güzellikler Garajı'na bekleriz, aklınız havalara uçacak" metinleri yazmaktadır…

Önümüzdeki hafta Özellikler ve Güzellikler Garajı'nda modifiye yapıyor olacağız.
Selam ve şua ile…

DOKTOR DOGO

uğur gürsoy + ethan kılıç

Kanalıma hoşgeldiniz arkadaşlar, bugün yine Aydos ormanında 8km.lik mini parkurumuzu yapıcaz. Burasının özelliğini biliyosunuz yoldan ziyade ormanın içinde çok fazla başıboş köpek bulunması arkadaşlar. Bu arada abone olmadıysanız abone olmayı ve bildirim zilini açmayı unutmayın.

Evet daha parkurun başında sayılırız ama köpekler geldi... Şu an keşif yapıyorlar... Kesinlikle korktuğunuzu hissetmemeleri lazım arkadaşlar. Aksi taktirde bir saniye tereddüt etmeden size saldırabilirler... Öncelikle sakin olmanız gerekiyor...

RRRRR

En önde gelen her zaman alfa olandır. Diğerleri ona göre hareket eder unutmayın... Sizin muhattabınız alfa! Onu korkutur ve sindirirseniz diğerleri otomatikman sizin liderliğinizi kabul edecek. Şimdi göz temasımı kesmeden komutumu veriyorum,

HAYIR ALFA! HAYIR DEDİM! Kimin patron olduğunu gösterin... Gördüğünüz gibi duruşumu koruyorum... Vücut dik, kol açım sabit... Şu an gözlerini benden kaçırıyor. Bu iyi bir şey arkadaşlar...

HRRR

HIAANANIĞAA DUAAAGGHH!!

Duruşunuzu koruyun arkadaşlar. Ağlıh. Bi süre hareketsiz kalın ve öldüğünüzü sanmaları için. Iığh... Ih... Biraz kan kaybedebilirsiniz çok dert etmeyin, kontrol sizde... Ihh... Bilinciniz kapanabilir... Hhh...

HOP! ŞŞ!.. KISKISKIS KISS KIS!.. ÇEKİLEEA DET!.. KIŞT!

Allah Allaa! İki dakka işemeye gittik, alfalığı vekalet verdik diye hemen vukuata giriyorsunuz arkadaş! İlla başımızda mı durucaz her dakka çoban gibi. ÇEKİL!..

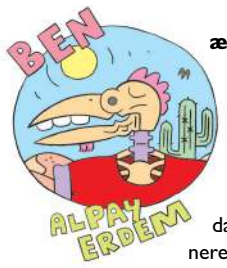
Vaay! MaxPro-10 ekşın kamera... 2020 model daha yeni tanıtıldı bunlar. Türkiye'de bulamıyosun. Anca yurt dışında tanıdığın olucak ona gettirticeksin ama şimdi gümrükte filan ayı gibi vergi koyuyolar...

Bende bunun X-Max 6'sı vardı, ama blutooth özelliği yoktu onun. Yeğenime verdim. Dandik kore markası bi şeyle takas ettik, ha işimi görmedi mi? Gördü... Da işte amatör eğlendirir dedikleri tarz bişey... Bu modelde 4K ve blutooth özellikleri birlikte geliyo.

Tabi kutusunda yazana bakarsan 10 metre derinliğe kadar su geçirmiyormuş... Öyle bir şey yok arkadaşlar. Kutuda yazana bakıp suya filan sokmayı denemeyin, üzülürsünüz. Ha ben sadece bu şekilde yalamayı düşünüyorum derseniz okey ama ötesini beklemeyin!

Bu arada benim de bi teknoloji kanalım var, yeni çıkan ürünleri inceliyorum. Kutu açılışı videolarım var izlemek istersenız alta bi yere link bırakalım; Doktor Dogo kanalı... Abone olup bildirim zilini açmayı da unutmayın arkadaşlar. Yorumlarınızı bekliyorum...

SON

æ Merhaba.

æ Biraz önce kız kuzenim geldi eve. Bir de benim kız kuzenim var. Evlere şenlik. Değişik bir tip. "Yaz da geldi de geçecek neredeyse haa" dedi. "Haa mı" dedim. "Haa, ne var" dedi. "Haa, tamam o zaman" dedim. "Gıcıksın Alpay" dedi. "Gıcıksam gıcığım, sana mı soracağım acaba gıcık olurken ya da olmazken" dedim. "Bir keresinde Erdek'te denize giriyoruz ailecek" dedi. "Ee" dedim. "İşte anam babam, Serhat, o zaman daha nişanlıydık Serhat'la, evlenmemiştik henüz, ama takılıyorduk Serhat'la, hiç öyle beklememiştik takılmak için, tanıştığımız günün akşamı başladık biz takılmaya, öyle söyliyim ben sana" dedi. "All-lah All-laaah" dedim. "Cümleni de tamamlayamadın, bir takılmaktır girdi araya, cümlenin yönü değişti, anlatacağını da anlatamadın" dedim. "Anlatırım canım" dedi. "Ben de bu şekil anlatırım anlatacağımı, şaşırır kalırsın" dedi. "Ee" dedim. "İşte öyle denizdeydik, ben de o ara yine böyle kiloluyum, nasıl olduysa oldu, denizde de bir tek ben kaldım, denizanası gibi takılıyorum denizde, sonra sonra çıkayım artık denizden diye düşündüm, beyaz da bir mayo vardı üzerimde, biliyorsun biz kilolular mayo seviyoruz, neyse öyle denizden çıktım, kumsala doğru yürüyorum, bizimkilerde bir telaş sezdim, babamla anam etrafı kolaçan ederlerken, Serhat dev havluyu kaptığı gibi üzerime doğru koşmaya başladı, o ara kızarmış patates ve biber yiyorlardı tencereden, tencere devrildi, çaydanlık tüpün üzerinden düştü, ben noluyo ayol demeye kalmadan Serhat dev havluyla üzerime atladı ve beni devirerek havluyla bedenimin bir kısmını da olsa kapatabildi, noluyo ayol dedim yine, sus sus dedi Serhat, mayon olancasıyla arasına girmiş, sus çok konuşma dedi bana, sonra da havluyu dikkatli bir şekilde belime sardı, önümden önümden yürümeye başladı, sahili görsen var ya, herkes bize bakıyor, gençler birbirlerine elleriyle homuricik işareti yapıp beni gösterip gülüyorlardı, Serhat dalacaktı da ben engel oldum, büyütme bu kadar, şeyapma yani, bırak tatsızlık çıkmasın diyerek diyerek teskin ettim de olay büyümedi, sonra vardık anamla babamın yanına, anam, kızım biraz dikkatli ol sen de derken, babam homurdanıp durdu hep, korkunçtu her şey, sonra oturduk yiyeceğimizi yedik, içeceğimizi içtik, toparlandık eve döndük, yol boyunca kimsenin ağzını bıçak açmadı, her şey fenaydı yani, daha sonra da Serhat'la bir süre görüşmedik, sonra da evlendik zaten" dedi. "Off" dedim, "ben de buna benzer bir şey yaşadım denizde" dedim. "Denizler düşman bize" dedi. "Öyle valla" dedim. "Geçen yaz da Bodrum'a gitmiştik ailecek" dedim. "Ee" dedi. "Saçma bir otelde kalmıştık, hem çok para vermiş, hem de hiç rahat edememiştik, ben de bir tepki gibi salmıştım artık kendimi, beyaz şortumla girdim yine o gün denize, hani erkekler denizden şortlarıyla çıkınca şöyle bir önlerini arkalarını bir toparlarlar, toparlamadım, öyle çıktığım gibi sahilde gezindim, bara gittim, bira aldım, hep öyleyim ama, hep öyle gezindim bütün gün, gerçi benimki bilinçliydi ama orada ne kadar tatilci, çalışan varsa, sana yemin ediyorum, öyle yani, hep öyle yani" dedim. "E iyi, gideyim o zaman ben öyleyse" dedi. "Git madem" dedim. "Beyaz giymeyelim bundan sonra, söz oluyor baksana" dedi. "Heheh" dedim. "Yalnız bir şey söyleyeceğim, sen gel ya bundan sonra hep" dedim. "Öbürü geleceğine sen gel, senin muhabbetin ayrı, sen de bir değişiksin gerçi ama sen daha iyisin" dedim. "Teşekkür ederim" dedi, gitti. Sustum. Biraz kitap okuyayım madem dedim. "Madem" demeyi de çok seviyorum. Biraz kitap okudum, sonra bir "madem" daha dedim, sonra yine sustum, bu sefer tam sustum.

æ Hazar babaannesine "babamın annesi" diyor.

æ Yakın zamanda el tırnaklarımı öyle eskisi gibi uzatamadığımı, beş günde bir kestiğimi yazmıştım. Bu aşırı tahammülsüzlük beni mutsuz ediyordu. Fakat yine de hayata kıyısından köşesinden bir şekilde bağlanıyordum. Deniz Hıyarı gibi. Onlar da öyle ya. Noluyordu bana. Neler oluyordu. Serkeşliğim neden son buluyordu. İnsan gerçekten üzülüyor. Bunlar çünkü hep bir dönem. Böyle böyle dönemler bitiyor, başka başka dönemler başlıyor. Ne diyordum, hayata bir şekilde yine de tutunuyordum. Fakat bu gün fark ettim ki, ayak tırnaklarıma karşı da son derece aceleciyim artık. Eskiden bir ay bir buçuk ay kesmediğim olurdu ayak tırnaklarımı. Benim ayakkabılarımın önleri hep paramparçadır, ben size öyle söyleyeyim. Bu gün fark ettim ki, artık ayak tırnaklarım da eski günlerini bir daha zor görür, hatta hiç göremez. Henüz iki hafta olmuştu ayak tırnaklarımı keseli. Baktım banyoda eğilip de ayaklarımı yıkarken, ki çok severim banyo yaparken ayak yıkamayı, ayaklara bir neşe gelir, baktım ellerime tırnak geliyor hafif hafif, nasıl oldu bilmiyorum, kendimi ayak tırnak makasına doğru davranırken buldum. Öyle bulsam kendimi yine iyi, baktım ayak tırnaklarımı çatır çutur kesiyorum, hiç acımadan. Hiç ama. Artık ben eski ben değilim dostlarım. On günde bir kestiğim el tırnaklarımı beş günde bir, bir ayda bir buçuk ayda kestiğim ayak tırnaklarımı ise on beş günde bir kesiyorum artık. Bittim ben bence. Sizi seviyorum.

æ Hoşça kal.

NOT: O GECE SARAYINDAN AYIN PARLAKLIĞINI GÖZLEMLEYEN DEVLET BAŞKANI, ERTESİ GÜN "AYA BAKMA VERGİSİ"Nİ PARLEMENTODAN GEÇİRDİ.

KOP GEL GÜL GİT! **(dört ay sonra resmen ilk sahne)**
11 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Kılçık Mekan** / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 399 39 12

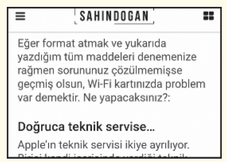

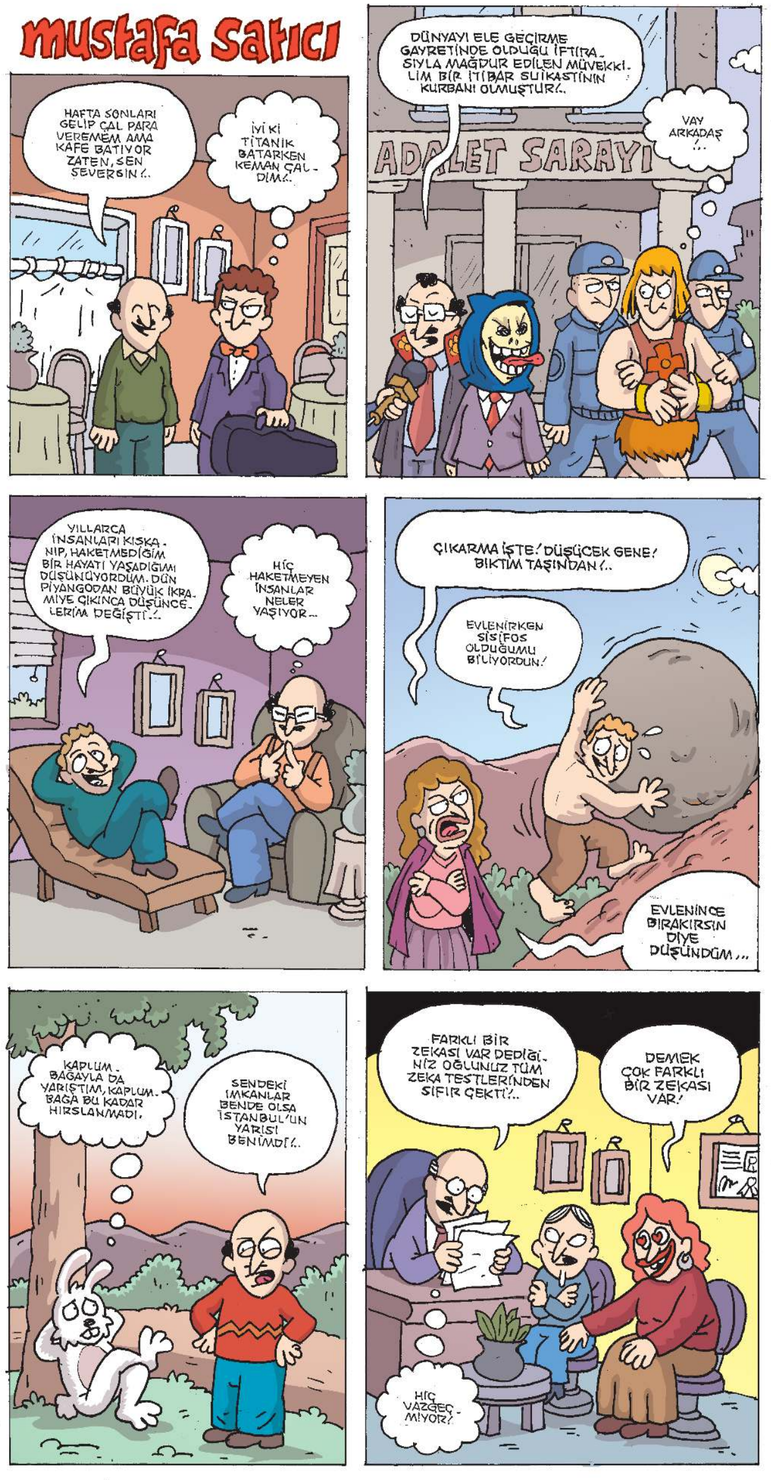
BEKLEYELİM DÜZELİR

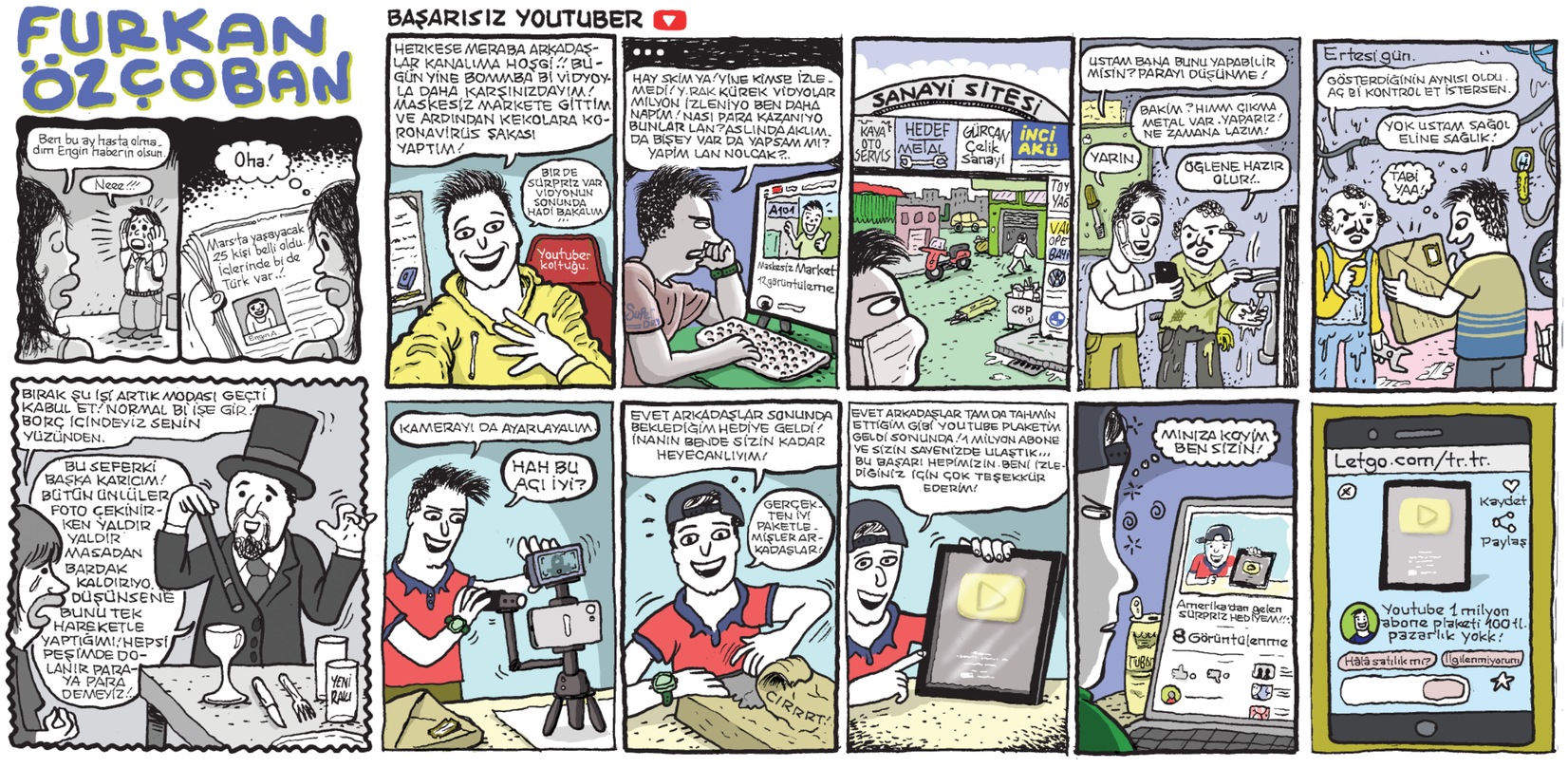
"Wi-Fi: Takılı donanım yok" Bilgisayarımın neden internete girmediğini böyle açıklıyor bilgisayarım. İnsan ölçeğinde düşünülürse, "ABİ: Siz gidin ben gelmiyorum, keyfim yok" türü bir açıklamaya benziyor. Wi-Fİ, bildiğim kadarıyla takılan bir şey değil, havadan ilerliyor, ama bu bilgi bilgisayarıma karşı tavır alabileceğim anlamına gelmiyor. Çünkü ne yazık ki, bilişim dünyasındaki problemler konusunda "yeniden başlat" düzeyindeyim. İddialarımın arkasında çok duramıyorum. Az bilgiyle sisteme karşı savaş açarsam, technopad, donanımhaber hatta memurlar.net ve hatta kızlarsoruyor.com gibi insanın çaresizliğini öğüten sitelerde yitip gideceğimi, ısrarlarıma devam edersem de 14 yaşında bir Youtuber'ın kollarında (ve ne yazık ki onun o çirkin odasında) can vereceğimi yıllar içinde öğrendim. Bu maceraların en zorunu, bu yazıyı yazdığım saatlerde Şahin Doğan'la (sahindogan.com) yaşadım. Şahin, "Wi-Fi: Takılı donanım yok" sorununun Google aramasında ilk sırada çıkan kahramanı. Oldukça güzel bir Türkçesi var, insanı adım adım çözüme yönlendirecekmiş gibi güven veriyor. Teslim oldum Şahin'e, ne dediyse yaptım. "Bilgisayarı fişten çekip 15 saniye bekleyin" basamağıyla başladığımız tırmanışımız, "System Prefences'i seçin" düzeyine ulaştığında bir şeyleri silmem gerektiğini söylemeye başladı Şahin. Eğer kaygılı bir insansanız, cahillik sizi terleten bir paranoyaya sürüklemeye başlayabilir. Bilgi yoksa, her şeyinizi banka kasası gibi teslim ettiğiniz bilgisayardan bir şeyler silmeye başlamak terlemek demektir. Terliyordum, yine de itaat ettim Şahin'e. Şahin acımasızdı. Sil ve yeniden oluştur (create) gibi iddialı laflar ediyordu. Denileni yapıyordum, ama "Şahin Doğan&Steve Jobs" ikilisini aynı sahnede, alkışlar içinde birbirlerini tebrik ederken hayal edemediğimden kaygım artıyordu. Siri'nin sesiyle, açık kasa bilgisayarın fan sesi arasında kalmışım gibi hissediyordum. Sildim, ama yeniden oluşturamadım, çünkü Şahin'in oluştururken seçmemi söylediği Wi-Fİ seçeneği ortalarda yoktu. Onun yerine "Thunder Köprüsü"nde IPv4 ayarıyla DHCP kullanarak ilerlememi istiyordu bilgisayarım. Birisi bana bu terimleri gösterip manası konusunda tahminde bulunmamı istese, bir komünist oluşumun (DHCP), silahlı (IPv4) mücadelesinde, kazanılan bir zafere adını vererek tarihsel simgeye dönüşmüş Thunder Köprüsü'nden bahsedildiğini söyleyebilirdim. Dönüp telefon ekranındaki Şahin'e baktım, sonra yeniden bilgisayara. Şahin o anda, "Aaaaa sende o seçenek yok muymuş ya?" diye dile gelse telefona tokat atardım. Sıradan insanın yüksek teknoloji karşısında yaşadığı çaresizliği iliklerime kadar hissediyordum. Can havliyle okumaya devam ettim. Şahin yılmıyordu, sanki çaresizlik içinde kıvrandığımı görüyor, tıpkı bir diktatör gibi bir süre acı çekmeme izin veriyor ve sonunda beni kendine tamamen bağlamak için labirentten çıkış yolunu gösteriyordu: "Eğer interface (arayüz) seçenekleri arasında Wi-Fi yoksa benimle aynı soruna sahipsiniz demektir, yazının devamını okuyabilirsiniz." Ulan Şahin, aynı soruna sahipsek niye aynı başarısızlığı yaşatıyorsun bana? Deneye yanıla, düşe kalka ilerlediğin kendi mücadelende neden başka insanların da yara almasını istiyorsun? İki yaralı, basamakları tırmanmaya devam ettik. Şahin, benden şimdi de bilgisayarı kapatmamı, kapalıyken dört farklı tuşa aynı anda basmamı, sonra bilgisayarı açmamı ve henüz karanlık ekrandayken açılış sesini duyar duymaz tekrar dört tuşa aynı anda basmamı istiyordu. Yaptım. Sandalyemde dikleşip açılış sesiyle birlikte hazırda bekleyen parmaklarıma yüklendim. Kilise orgu çalan bir rahibe benziyordum. Sesi ben çıkarmış gibiydim. Orgun gökyüzüne doğru uzanan borularından Şahin peygamberin rehberliğinde adeta Tanrı'ya yalvarıyordum. Sıkıntımı çözebilmek için ulaşabileceğim en üst mertebeydim. İşler gittikçe karışıyordu, ama artık daha fazla uzatıp sizleri sıkmak istemiyorum. Şahin'le yolculuğum bir bilgisayar için son çıkış olan formatlama seviyesine kadar ilerledi. Anlattığı yöntemlerin hiçbiri Şahin'in kendi bilgisayarında da işe yaramamıştı, birlikte SMC'lerin, interface'lerin, NVRAM'ların arasından geçerek en tepeye çıkmıştık. Şahin, en sonunda, elimden tutup çıkardığı en üst basamakta bana dönüp şunu söyledi: "Doğruca teknik servise…" Kafamı sallayıp önüme döndüm. Bilişim vadisinin en tepedesindeydik, birlikte şehre bakıyorduk. Şahin, adeta kuşbakışı tarif veriyordu: "Bak şu sarı bina var ya, servis onun tam altında." Rüzgar saçlarımızı yalarken son bir tavsiyeyi de ihmal etmiyordu: "Ama benim tavsiyem her zaman Apple'ın kendi servisi, ama orası için kolay randevu alamazsın."

Kötü Fotoğrafçı, İyi Şovmen

Anadolu Hisarı'nda bir duvara çizilmiş olan insan figürleri çok hoşuma gitti ve hemen cep telefonumu çıkartıp fotoğrafını çektim. Bunu yapmam 10 saniye bile sürmedi ve aynı duvarı çekmek için yere çömelen, telefonu ileri geri hareket ettirip sağa sola eğen yakın arkadaşım Nuri'yi izlemeye başladım. Nuri, esere ve fotoğrafçılık sanatına hak ettiği değeri verirken, ben o an gerçek bir sanat düşmanı konumundaydım. Utandım kendimden. Çektiğimiz fotoğrafları karşılaştırınca utanmakta ne kadar haklı olduğumu daha iyi anladım. Bu rezilliği fark etmesine rağmen beni kırmamak için "Güzel abi" dedi. Fakat perspektife biraz daha dikkat diye de ekledi. Whatsapp'tan fotoğraf kabul etmeyen, çözünürlük düşmesin diye mail adresi veren bir adam vardı karşımda. Onun karşısında ise galerideki fotoğrafları tek tek seçip toplu olarak gönderen bir ben.

Nuri, çektiği fotoğrafı instagram'da paylaşmak için hazırlarken türlü efektler ile bambaşka bir esere dönüştürdü. Verdiği emeğin karşılığını güzel kızlardan gelecek olan mesajlar ile alacaktı belki de. Bana ise "Gez bakalım y*rağım" tarzında mesajlar gelecekti erkeklerden. Bunu hak ediyordum. Galerime girip daha önce çektiğim fotoğraflara baktım. Gerçekten hiç özenmemişim. Sakallarımın arasında saklanan sivilceyi daha yakından görmek için kullanmışım kamerayı. Samsung bünyesinde çalışan mühendisler çoktan peşime düşmüştür. Bu teknolojiyi hak etmediğimi ve markaya zarar verdiğimi düşünüp cihazı elimden alma hakkına sahipler. Telefonu hızlıca cebime koyup etrafı kolaçan ettim. Nuri telaşımı fark edip ayağa kalktı ve ara sokaklara ilerledik.

Yürürken bir yandan perspektif diye sayıklıyor diğer yandan galerimdeki gereksiz fotoğrafları siliyordum. Bir tane eli yüzü düzgün fotoğraf bulamadım. O gün hep Nuri'yi izledim. O eğilince ben de eğildim. O telefonu sola yatırınca ben de yatırdım. Kullandığı efektlere baktım çaktırmadan. Fotoğraf çekimi konusunda daha dikkatli olacağıma söz verdim kendime. Ertesi güne uyandığımda bambaşka bir ben vardı yatakta. Bir an önce kız arkadaşımla buluşup tüm bildiklerimi ona da göstermek istiyordum. Akşam saatlerinde Kuzguncuğa gittik birlikte. Görüntüsü ve hissettirdikleri ile zaten sanat eseri olan bu şirin semti kah sol dizimi yere koyarak kah yana eğilerek kadrajıma sığdırdım.

Kız arkadaşım bendeki bu değişimi fark etmişti fakat asıl gerçeği, çektiğimiz fotoğrafları kıyaslayınca öğrenecekti. Aslında gayet de güzeldi fotoğraflar fakat ben hiçbirini beğenmediğimi ve perspektife biraz daha dikkat etmesi gerektiğini söyledim. Üzüldü biraz. Kuzguncuk'tan ayrılıp eve doğru yürürken galerisini kurcaladığını gördüm. Endişeliydi. Apple Mühendislerinin seni bulmasını istemiyorsan sim kartını çıkart ve telefonunu kır, korkma yerimizi tespit edemezler dedim. Boş boş baktı yüzüme. Kafamı çevirip yürümeye devam ettim. Dönüş yolunda, zaman zaman sol dizimi yere koyup iki elimin baş ve işaret parmağını açarak hayali bir kadraj yaratıyordum kendime. Napıyosun diye soran kız arkadaşıma cevap vermeyerek o an kendimi hayattan soyutlamış gibi gösteriyordum. Kötü bir fotoğrafçıyım kabul ediyorum fakat bir o kadar da iyi bir şovmenim.

ÖZER AYDOĞAN

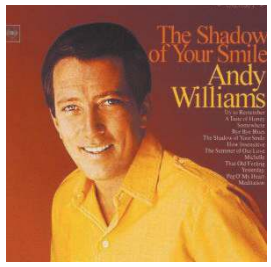

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Koca bir yazı çekirdek içleyerek/ sinamalarda geçirdim."

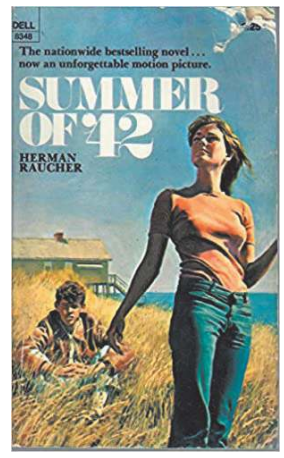
Oktay Rifat

Andy Williams 1927-2012

"YAZ BİLİR, YAZ BİLGEDİR"

Çok sıcak, epey sertçe de rüzgârlı bir temmuz ikindisi. Tropik imâlarla salınan, kimilerinin yapraklı ucu ta yukarılarda kalmış uzun palmiyeler. Bomboş Kaleiçi sokakları... (Antalya) Kapı eşiklerindeki gölgelerde uyuyan kediler. Allı morlu, pembeli turunculu çiçekler, begonviller. (Tatlı tatlı kıpraşıyorlar) Yaprakları parıldayan kauçuk, turunç, portakal ağaçları. Her türlü yeşil. Her çeşidi… Yoğun sessizlik. Çok eski konaklar. Geniş avlular. Zaman içinde zaman. Bir rüyanın içinde sapar gibi bir sokağa sapıyorum.(benden başka tek bir insan yok) Güneş vurmuş eski taş örme duvar. Bahçelerden sarkmış hurma dalları. Kimi yokuşların ucu masmavi bir denize açılıyor. Üstleri birbirine değdi değecek cumbalarla örtülü daracık loş sokaklardan geçiyorum. Kumru guguk'lamaları. Ahşap kakma işlemeli kapı. (o da çok çok eski) Yerlere döşeli doğal taşlar ışıldıyor. Herşey tam yerli yerinde. Tam. Bu kadar olur.(hatta fazla yerli yerinde) Ama bu tam'lık duygusunun yardımıyla açığa çıkan, onun ağırlaştırdığı bir hüzün duygusu. O da var. Gitgide artıyor. Eksiksiz güzelliğin altını daha da çizip keskinleştirdiği ölümcül bir salgınla içiçe. Hepsi. Bu masalsı sokaklarda salgınla ilgili en ufak bir emare/belirti yok aslında. (ne bir maskeli adam) O emarenin yokluğu. O yokluk. "Emare" orada. Yokluğunda. (bir maskeli adam geçse ileriden, bu derece hüzünlü gelmeyecek) Eski zamanlardan bildiğim bir duyguyu hatırlattı bana. Buna benzer bir hüzünlü yaz; "Summer Of '42"/"Yaz Günüydü" adıyla oynamıştı o dönem. Orada vardı. (dönemin yazları da aynı kaygılı, ölümlü ve karanlıktı--70'lerin sonlarına doğru seyretmiştim ben--) Çok çok başarılı bir şekilde işlenmişti. O duygu. Üç yeni yetme (14-15 yaşlarında) o yaz, (42 yazı) yetişkinliğe ait yeni tecrübelerle, cinsellikle tanışıyorlardı. İçlerinden biri kocası askerde, yalnız yaşayan bir genç kadına aşık oluyordu. O sahil, rüzgâr, yaz, gençlik, cinsellik, aşk… hepsi uzaklarda yaşanan ikinci dünya savaşının boyasıyla boyanmış bir şekilde içimize işliyordu. Savaşla ilgili tek bir şey görünmediği halde. ("görünmediği için" de)İzlemediyseniz görün bence. (Müziği de müthiştir: Michel Legrand yapmıştı. Kaleiçi'nden eve döner dönmez tekrar tekrar dinledim. Filmin ünlü şarkısı "The Summer Knows"(--çok söylendi ama ben en çok Andy Williams'ınkini severim, Johnny Mathis'inki de pek hoştur--başlıktaki laf o şarkıdan)

KARA MASKE

Giysilere siyah rengini vermek için kullanılan madde, (her ne ise) aşırı pahalıymış o yıllarda. O yüzden sadece Asiller, zenginler, tüccarlar müccarlar giyebiliyormuş. Öyle simsiyah. Hem zenginliği hem de zeka'yı işaret ediyor/imliyormuş. O renk (Rembrandt'ın, Holbein'in tablolarında gördüğümüz hepsi de baştan aşağı simsiyah giyimli o adamlar--yakalar hariç) Hâlâ benzer bir imleme'si olmuyor denemez. Benzer göndermeler… Oluyor bence. Oradan mı kaldı? (yüzyıllar?) Hâlâ zenginler, güçlüler, zeka'sını imâ etmek isteyenler; onların bir çoğu yani, simsiyah giyiniyor gibi.(boyası ucuzlasa da, kolay değil fakirin sürekli simsiyah giyinmesi, tozu mozu gösterir, kepekleri… kolay da solar, yıkanınca, aynısından bir sürü olacak--anca tek gün damatlıkta--)

Rembrandt van Rijn 1606-1669

Maske de aynı işte, Kara maske. Ben biraz daha zeki, bıçkın, maharetli falan sanıyorum, zengin sanmasam da (aptalca evet, ama otomatik öyle algılıyorum, istemsiz yani) kara maskelileri. Demek işliyor.

Bir atasözüyle bitireyim yazıyı; "Katlanılması güç olanı, hatırlaması tatlı olur" Öyle demişler.
Hadi bakalım, inşallah… Bitsin de bi… Kızılderili atasözü bu. Onlar, bilir… herşeyi…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

TATSIZ BİR OLAY: 1998'DE İLK KEZ TV'DE CESUR YÜREKLİ İZLEMİŞ VE ERTESİ GÜN OKULDA İNGİLİZCECİYE TRİP ATMIŞTIK. ŞİMDİ, SENELER SONRA HOCAMDAN, SINIF ADINA ÖZÜR DİLEMEK İSTİYORUM ... AFFEDİN HOCAM, AYIP ETTİK. O OLAYDA SİZİN Bİ SUÇUNUZ YOKTU ...

LAN OLUM BANA NE TAVIR YAPIYOSUNUZ, MANYAK MISINIZ? BENİM NE SUÇUM VAR?

HEE VİLYİM VOLİS'Lİ KESERKEN İYİYDİ AMA Dİ Mİ?! MUHATTAB OLMUYORUZ BEYLER ...

KUSURA BAKMA, İÇKİ VEREMİYORUM HOCAM ... ALKOL YASAĞI BAŞLADI! BAR'A OYUNCU GELİNCE NORMAL ADAMA İÇKİ SATMIYORUZ ARTIK, YENİ UYGULAMA /.. HADİ SEN DE VAR GİT EVİNE, BOŞ YERE HELAK OLMA BURALARDA ...

ALLAH SİZDEN RAZI OLSUN .:. GİDEYİM MADEM ...

a-a oyuncu

Oyun du

Oyuncu..

GÜP GÜP GÜP GÜP

Son Çırpınışlar...

BEN BU ALYANSI Bİ TEK **O GECE** TAKARIM BAŞKA DA TAKMAM BAK, BAŞTAN SÖYLİYİM O DA AİLENE AYIP OLMASIN DİYE ...

DUR ÇOCUK, ÇIRPINMA! ÇIRPINDIKÇA DAHA ÇOK DOLANIRSIN BU AĞA... SEN ÇIRPINDIKÇA O ALYANS DAHA DA BÜYÜR DE YUTUVERİR SENİ /.. FAYDASI YOK, DUR /..

BENİM BUNU SORUN EDEBİLECEĞİMİ NASIL DÜŞÜNÜR SÜN... İSTER TAK İSTER TAKMA SEN BİLİRSİN AŞKIM...

Kurtar beni abi...

ARTIK ÇOK GEÇ /..

VAY .:. BABAA .:.

Vermeyin olum bana şu metalci selamını bir türlü alamıyorum ...

EYVAL. LAH KAR. DEŞ /..

Yine olmadı!

İŞTEN KOVULDUM, KIZLA KAPIŞTIM, TAKSİCİ İLE KAVGA ETTİM... Bİ DE GELİP AYAKKA, BIYI NASIL ÇIKARMIŞIM ŞUNA BAK /. BOZUCAM ŞUNU SEYİT EFENDİ /.. BIRAK /..

IHH... IH /..

ABİ SARHOŞSUN Bİ DE DÜŞMÜŞSÜN ZATEN AĞZIN KANIYO! BIRAK BEN BOZARIM SONRA... GEL UZAN BIRAZ, BIRAK ŞU ÇEKECEĞİ...

NE ZAMAN YÜRÜYÜŞE ÇIKSAM PEŞİME KÖPEK TAKILIYO... BENDE Bİ **SOKAK ÇOCUKLUĞU** MU VAR ACABA YA?! MANİTA DA UYANICAK ARTIK BİR DİİL İKİ DİİL ...

GÖL KENARINDAKİ UZUN YÜRÜYÜŞLERİMİZE BAYILIYORUM.

BEN DE CANIM...

Hoşt lan hoşt /.. İmkanı yok peşimi bırakmıyor..

Bir alkoliğin pandemi süreci (Yaşanmış anılar.)

ABİ MÜSADE VAR MI Bİ TUVALETE GİDEYİM!

HA, TABİ TABİ /..

PTUFF DESTUR!

(Bi Fakim duygular)

Dertli anamı çilekeş anamı ne hale getirdin yeni çağ. Aşk olsun sana! Günde 3 komik vidyo atıyor çilekeş anam.

Buyur, kedi vidyosu atmış kedili evde yemek yemeyen kadın

COĞRAFYA KADERİNDİR REİS!

Son üniversite sınavı coğrafya, 11 yanlış, 2 boş!

HOP! GÖZLÜK SAPIN RENKLENDİYSE CİNSEL HAYATINDA Bİ TIKIRDAMA VAR DEMEKTİR, YANLIŞ MIYIM? DURDUK YERE RENKLENMEZ O SAP /..

ONU BIRAK DA SENİN GÖZ NİYE HİÇ BOZULMUYOR? MİLİM İLERLE. MEZ Mİ ARKADAŞ Bİ GÖZ?!!

KARPUZ YE DAMAT! PAZAR SOKAĞINDAKİ MANAV. DAN ALDIM, BAL GİBİ! DAHA DA ŞABAN'DAN ALMAM /..

HADİ TORUN BEKLİYORUZ HADİ, TOHUMA KAÇTINIZ EHEHE!

Be arkadaş bu nası İngiliş hom?!!

ENGLISH HOME

YAŞLI BİLGE BALIKÇI VE YALNIZLIK

Bütün gün yalnız başına Bostancı sahildeki kayığında ağ temizleyen yaşlı bilge balıkçıya sordum: "Peki bütün gün yalnız başına kayığında ağ temizlemek sıkıcı olmuyor mu?" "Yalnız değilim ki" dedi, "Düşüncelerim var. Bütün gün kafamdaki sesleri konuşturuyorum. Biri çıkıyor 'bu böyle böyledir' diyor; öteki 'hayır efendim' diyor, 'olur mu öyle şey?' Bazen tartışma o kadar uzuyor ki, üçüncü bir ses 'hop hop hop' diye araya giriyor, 'bir sakin olun bakalım, neyi paylaşamıyorsunuz?' "

Balıkçının cevabını endişe verici bulmuş olabilirsiniz. Nihayetinde kendi kendine konuşmak (zayıf bir film senaryosunun açıklarını kapatmaya çalışan bir karaktere can vermiyorsanız) biraz deli işi. Hatta ne konuştuğuna bağlı olarak dahi bir yönünden bile bahsedebiliriz. Ancak kendisi aslında, delilikle dahilik arasındaki ince çizgiden çok uzakta; kayığına kurduğu Dünyada kazandığı parayı kafasındaki tilkileri beslemek için harcayan kendi halinde biri. Bu denklemde tilkilerin besininin günlük bir ufak rakı ve cila için şişe bira olduğunu belirteyim. Balıkçı tilkileri besleyip de demini aldığı zaman, kendini tüm fikirlere eşit uzaklıkta bir yere konumlandırıp başlıyor düşünmeye. O noktadan sonra fiziksel Dünyayla tek bağlantısı kalıyor: Ağlar ve ağlara takılmış deniz canlıları, atıklar. Ağ ayıklarken karşılaştığı problemleri hızlıca büyük resme uyarlayabiliyor. Onun için her bir ağ, düşüncelerini örneklendirmek için yaratılmış yeni birer metafor cenneti.

Yaşlı bilge balıkçıyla ilgili zaman içerisinde edindiğim bu bilgileri sunduktan sonra, ilk kez tanıştığımız ve yalnız başına sıkılıp sıkılmadığını sorduğum güne geri dönelim. "Kim yalnızdır biliyor musun?" dedi. Böyle felsefi konuşmalarda yetkin konuşmacı arada bir sorular sorar, bu sorulara bir cevabım varsa bile susmayı tercih ederim. Sonuçta verilecek her bir yanlış cevap konuşmanın akıcılığını bozacak. Konuşmacının, içinden "Anlatıyoruz ama yerine ulaşıyor mu emin değilim" düşüncesine kapılıp motivasyonunu kaybetmesini sağlayacak, hiç gerek yok. Gerçi yaşı bilge balıkçı cilaya geçmiş, motivasyonunu kaybetmesi artık çok zor. "Kim yalnızdır biliyor musun? Yalnız kalmaktan korkan yalnızdır. Spor taytlarını giyip koşuya çıkan grubun arkasında kalan, nefes nefese gruba yetişmeye çalışan kişi yalnızdır. Halbuki gruba ihtiyacı mı var? Koşacaksa tek başına koşsun. İnsan ayaklandığından beri koşuyor, bunun için başkalarına ihtiyacı yok. Binlerce yıl önce baş edemediği dev mamuttan da koşarak kaçtı, üstelik yalnız ve taytsız. Veya düğün konvoyuna çıkan arabaları düşün. Bir sürü araba, hiç tanıdamığım iki insanın yasalar önünde hayatlarını birleştirdiğini dosta düşmana korna çalarak müjdeliyorlar, saygı duyarım. Ama aralarından biri, kırmızı ışığa takılıp konvoyundan kopuvermiş. Düğünle ilgisi olmayan, sıradan arabaların, minibüslerin ortasında sessizce yeşil ışığın yanmasını bekliyor. Çünkü kornasını tek başına çalamaz. Belki tüm arabalar içinde düğüne en çok sevinen o ama tek başına kutlayamaz. İnsanlar ona deli gözüyle bakar mı diye korkar. İşte o korku, yalnız insanın korkusudur. Diğer arabaların arasına karışıp görünmemeye çalışır ama başaramaz, aynasında havlu asılıdır."

Yaşlı bilge balıkçının sahil yolunun nabzını tutan örneklerine ara verip birasından bir yudum aldı ve son olarak sohbetimizi sonlandıran şu sözleri sarf etti: "Yanlış anlama genç seni sevdim, effendi adamsın. Ama 'Cehennem başkalarıdır' der Sartre. Ben yalnız değilim, düşüncelerim var."

Böylece cehennemi temsilen bir başkası olarak, yaşlı bilge kayıkçının kayığına misafir olduğum zamanın sonuna geldik, müsade isteyip kalktım. Kayalıklardan seke seke çıktığım sahil yolunda yürürken, bir süre aklımdaki sesleri konuşturmaya çalıştım. Eğlenceli bir iş ama farklı düşünceleri benzer tonda seslendirdiğim için biraz kafa karıştırıcı olabiliyor. Belki Cem Adrian'ınki gibi bir ses aralığım olsaydı… Bazı fikirleri pesten bazılarını tizden seslendirip tekdüzelikten kurtulabilirdim.

Tribal Enfeksiyon

CENGİZ ÜSTÜN

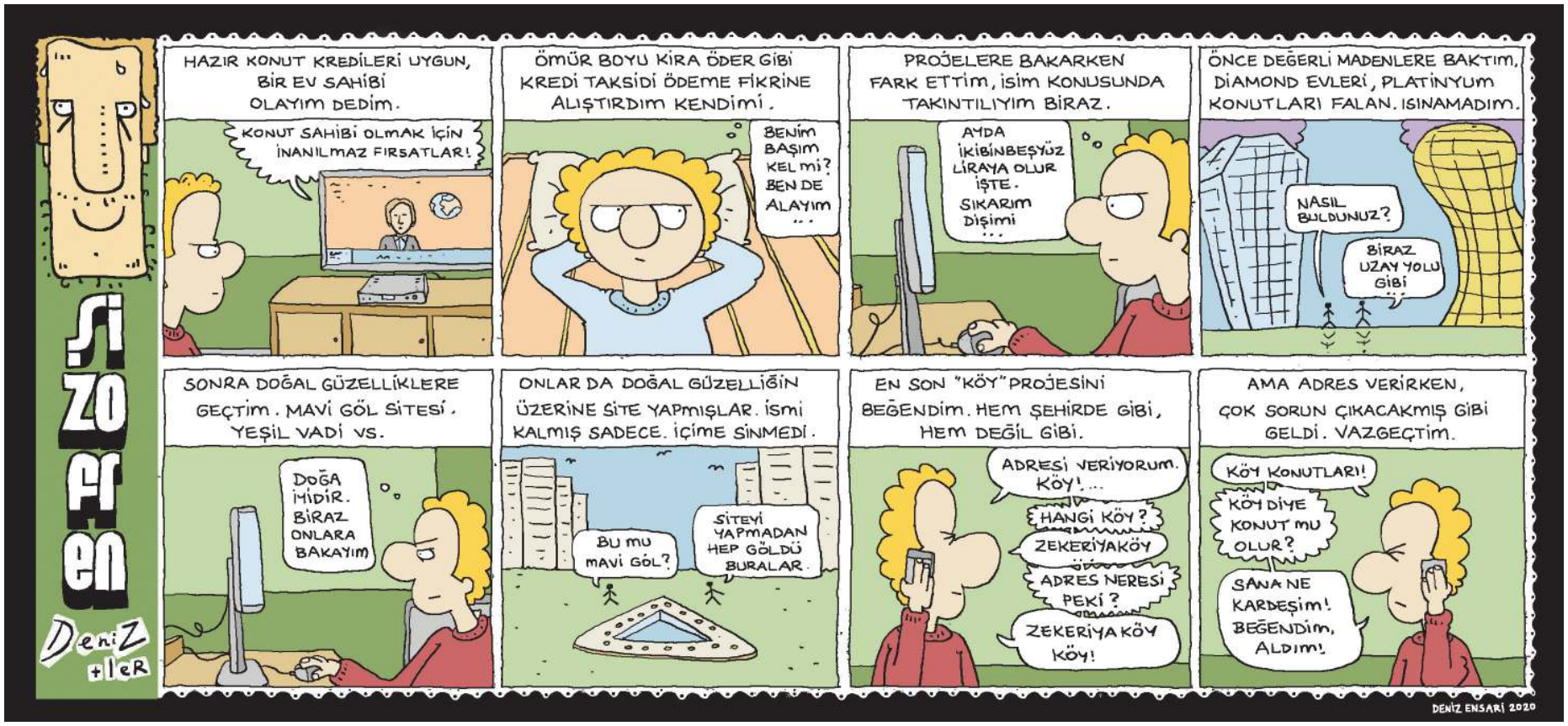

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 8 TEMMUZ 2020 | Sayı: 669

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ORTAM, TOLGA'NIN VİCDANSIZ EVİNDEN KESİN COVİD OLDUM ZANNIYLA USULCA AYRILIR. TOLGA İSE YOKLUĞUNU BİLE HİSSETMEZ

TEŞHİSİ DAHİLİYECİDEN DEĞİL DE İŞKEMBE GARSONUNDAN ALMAK NASİPMİŞ HAFIZ

